

Thân Phận

Có ở trong ta những tháng ngày
Phiền hồn băng hoại khỏi tình si
Tim buồn rạn vỡ, tràn ra máu,
Cõi thế ưu sầu những nhọc đau
Ta đau nhói, ta đại người vì nhớ
Người xa rồi như vụn vỡ tâm tư
Ta còn sống những đau nhờ tim óc
Những tháng ngày tiếp nối nối bờ vờ
Chân thỏ thần hồn mệt nhoài chi lạ
Lang thang buồn ngỡ ngẩn những buông lơi
Cõi ưu tư trong ta mùa nắng hạ
Em đâu còn cùng dong ruổi nơi nơi
Bao chua xót trong tháng ngày khắc khoải
Từng bước chân ngàn cay đắng đuổi vây
Chẳng còn chi ngoài tê tái dằng dầy
Hình hài mỏi, nỗi rụng rời khôn nạn
Chê chán ưu phiền ngày tháng tới
Có bước chân gầy kéo lê thê
Phò phùng nay bỗng như hẹp lại
Hết lối ngõ nào để lang thang
Dấu cõi bình yên quá xa vời
Đọa đây,
Khép kín vây quanh,
Trần tròng thân phận quá mê mang

Huyền Thoại